

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

התחברות מים עליונים בתחתונים הוא לעשות פירות

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא", אמר רבי שמעון: התחברות מים עליונים בתחתונים הוא לעשות פירות, מים עליונים פרים ורבים ועושים פירות, והתחתונים קורין לעליונים כנקבה לזכר, לפי שמים עליונים זכרים, והתחתונים נקבות, ולכן הארץ עושה פירות, שהרי היא מתעברת כנקבה מן זכר. רבי אלעזר אמר: כל הכוחות היו בארץ, ולא הוציאה כחותיה ותולדותיה עד יום הששי, שכתוב: **"תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה"**. ואם תאמר הרי כתוב: **"וַתוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׂא"**, אלא שהוציאה תקון כחותיה להתישב אחר כך כראוי, והכל היה גנוז בה עד שנצרך. שהרי בתחלה כתוב: **"תִּהְיוּ וְבָהוּ"** כתרגומו^[ט], ואחר כך נתתקנה ונתישבה, וקבלה זרע דשאים ועשבים ועצים כראוי, והוציאה אותם אחר כך והמאורות גם כן לא שמשו באור שלהם עד שנצרך.

זוהר חלק א' פרשת תולדות - דף קל"ו עמוד א'

יהי מארת - נכתב חסר

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי מְאֵרֶת בְּרִקיעַ הַשָּׁמַיִם וְגו'", מארת - חסר, רבי חזקיה אמר: מארת, ששורה בו תוקף הדין, קליטת הדין^[כ]. רבי יוסי אמר: יהי מארת למטה, היינו הלבנה^[כא], שבה תולה אסכרה לילדי העולם, ובה תולה קללה, לפי שהוא מאור הקטן מכל המאורות, ולפעמים נחשכת ואינה מקבלת אור. ברקיע השמים, זהו הרקיע שהוא הכלל של כולם, משום שהוא מקבל כל המאורות, והוא מאיר לזה המאור שאין לו אור^[כב]. רבי אלעזר

זוהר חלק א' פרשת תולדות - דף קל"ו עמוד א'

כמו בישיעה א' פסוק ז' וגם ס"ד פסוק ט"ו, ואם נדייק שם במשמעות נבין בודאי פירושו שחסר החיצוניות שעל הארץ, אבל הכחות הפנימיים הם בשלמות, ולפי זה יפורש הפסוק והארץ היתה תהו ובהו היינו שהיה חסר החיצוניות שעל הארץ והיתה ריקם ממעל אבל בפנימיות היתה בשלמות כראוי לה עוד ביום הראשון ואחר כך יצא הכל מכח לפועל בזמן הראוי לו כפי רצון הבורא. **כ.** רבי חזקיה דורש מארת על ספירה האחרונה שנקראת מלכות שיש בה תוקפא דינא וקליטת הדין וצריכה תמיד להמתקה של חסדים. **כא.** רבי יוסי דורש מארת על הלבנה דלמטה הסמוכה לארץ. **כב.** זו

ט. כונת רבי אלעזר היא כמובא בפירוש רש"י על הפסוק אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות וגו', ועל הפסוק וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ, וגם על הפסוק יהי מאורות ברקיע השמים, שהכל נברא ביום הראשון ואחר כך נצטוו לצאת בפועל כל דבר בזמן הראוי לו, אמנם צריך להבין מה שמביא ראיה מן התרגום צדיא וריקניא על הפסוק והארץ היתה תהו ובהו, ונראה לי לפרש כונתו דהנה על תהו ובהו יש פירושים שונים, והתרגום שמפרש צדיא וריקניא הוא כאילו נכתב בפסוק והארץ היתה שממה וריקם, כדמצינו בכל מקום שכתוב בפסוק שממה ותרגם המתרגם צדיא

אמר: יהי מארת, מאור שאינו מאיר מעצמו, אלא על ידי מאורות העליונים המאירים לן^{כג} כזכוכית הקולט אור המאיר.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

זוהמת הנחש

"יהי מארת" - לכלול נחש הרע שהטיל זוהם, ועשה פרוד שאין השמש מתחבר בלבנה^{כז} מארת קללות, ובעבור זה גרם שנתקלה הארץ, שכתוב: **"ארורה האדמה"**. ולפיכך כתוב מארת חסר: **"יהי מארת"**, זו הלבנה, רקיע השמים, זה השמש, ושניהם בכלל אחד להזדווג להאיר העולמות למעלה ולמטה^{כח} כן נשמע שכתוב על הארץ, ולא כתוב בארץ, משמע למעלה ולמטה. רבי שמעון אמר: גימטריאות, וחשבון, תקופות, ועבורין, הכל הוא בהלבנה, ומשם התחלת כל החשבונות, וכל המספרים^{כט}, ועל כן הוא המקום לכל התקופות, וגימטריאות, ועבורין, ומועדים, וחגים, ושבתות. וישראל שבדקים בהקדוש ברוך הוא - עושים החשבון להלבנה, והם דבקים בה ומעלים אותה למעלה, שכתוב^ל: **"ואתם הדבקים בה אלקיכם וגו'."**

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"א עמוד ב'

במראה הכוכבים גדלים הדשאים ועשבי השדה

"להאיר הארץ", אמר רבי אבא: בא וראה כתוב (ישעיה מ.): **"המוציא במספר צבאם וגו'"**, כל החילות והמחנות והכוכבים, הקדוש ברוך הוא מוציאם בשם כל אחד ואחד, ולא נחסר אפילו אחד, כל הכוכבים והמזלות שברקיעים, כלם נתמנו שרים ופקודים לשמש העולם, כל אחד ואחד כראוי לו, ואין לך עשב קטן בכל העולם שלא ישלוט עליו כוכב ומזל ברקיע, ועל כוכב ההוא יש ממונה אחד שהוא משמש לפני הקדוש ברוך הוא כל אחד ואחד כראוי לו, כל הכוכבים שברקיעים משמשים לעולם הזה, וכולם פקודים לשמש כל דבר ודבר שנמצא בעולם הזה, ואין צומחים ואין מגדלים עשבים ועצים ודשאים ועשבי השדה, אלא במראה הכוכבים העומדים עליהם, ונראים עליהם פנים בפנים, כל אחד ואחד כראוי לו, רוב מחנות כוכבים ומזלות הם יוצאים בהתחלת הלילה, עד שלש שעות פחות רבע, משם והלאה אין יוצאים מלבד הקטנים, וכל הכוכבים אין משמשים לבטלה, ואינם נראים לבטלה, ויש כוכבים שמשמשים כל הלילה, כדי להצמיח ולגדל כל אותן הדברים

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"א עמוד ב'

וספירות העליונים עם ספירת מלכות להשפיע בה אור השפע כדמיון שמשא וסיהרא הנגלים, ומביא ראיה דכתיב על הארץ, היינו בעולמות שממעל לארץ. כו. פירוש על ידי רגע המולד שלה. כז. היינו השכינה הקדושה שנקראת סיהרא, והיא המקור של כל נשמות ישראל, והיא נתעלית להזדווג עם הספירות ועולמות העליונים לקבלת השפע שנצרך להשפיע למטה על ידי עבודת ישראל בתורה ותפלה מצות ומעשים טובים.

הספירה שנקראת תפארת והיא מאירה לספירת מלכות דלית לה אור של עצמה. כג. רבי אלעזר דורש גם כן מארת על ספירת מלכות כמו רבי חזקיה אלא שרבי אלעזר נותן טעם אחר על מארת חסר, לא בשביל תוקף הדין שלה אלא משום שאין לה אור של עצמה. כד. פירוש שאין ספירות העליונות מזדווגות עם ספירת מלכות להשפיע בה אורות החסד, שהם כדמיון שמשא וסיהרא הנגלים. כה. זה הדרש שהפסוק מרמז על הזדווגות עולמות

שנפקדו עליהם, ויש כוכבים שמשמשים עד חצי הלילה, ומצמיחים ומגדלים מתחלת הלילה עד שעה ההיא כל אותן הדברים שנפקדו עליהם, ויש כוכבים שמשמשים זמן קצר מן הלילה, שכיון שנראים על עשב ההוא או הדשא ההוא, מיד גמר שימוש, ואין נצרך יותר באותו הלילה, והרי הם אין עומדים לבטלה, וכיון שגמרו שימושם אין נראים יותר בעולם ההוא ונכנסים למקומם.

זוהר חלק ב' פרשת שמות - דף רע"ט עמוד ב'

במראה והנוגה של כוכבי השביט גדלים סמי החיים ואבנים יקרות וזהב שחוט

בספר חכמה העליונה של בני קדם נאמר על כל אותן כוכבי השרביט^[ח] המופיעים אור כשרביט ברקיע, באשר שיש עשבים בארץ מאלה הנקראים סמי החיים, ואבנים יקרות יש בארץ, וזהב שחוט שגדל תוך הרים גבוהים במעט מים המכסים עליו, ולא שמכסים ממש אלא שנמשכים והולכים עליו, ושולטים עליהם כל כוכבי השרביט, והם גדלים בשבילים, וכל התקון וההגדלה שלהם אינם אלא על ידי המראה והנוגה של השרביט ההוא, הנשלח מן כוכב ההוא שברקיע, ועל ידי זה נתקנים ונגדלים כל אלה הדברים, מחלות - יש בין אנשים שנראים ירוקים, או כמראה בדיל, שרפואתם תולה בזה שיסתכלו במראה של ברזל קלל הנוצץ לעינים^[ט], וצריך החולה להסתכל בו, עד שיעבור ויתנוצץ לפניו מראה ההוא לצד זה ולצד אחר, כדמיון השרביט, שיפור נציצי אור כמו ברק לפניו, ובהופעת נציצי ברק ההוא לעיניו יש לו רפואה. אף כך כל אותן הדברים ששולטים עליהם אלה הכוכבים, אין להם תקון והגדלה במה שנראים, אלא בהתפשטות עליהם אור השרביט, ובזה מתתקנים בתבנית ובמראה ובכח כראוי להם, ואמת הדבר, שהרי כדמיון זה נרמז בספר שלמה המלך, בענין חכמת אבנים יקרות, שאם חסר מהם נגה הניצוץ והלהט של הכוכבים הידועים, אין גדלים ואין מתתקנים לעולם, והכל הכין הקדוש ברוך הוא לתקון העולם, כמו שכתוב: "לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ", לכל מה שנצרך בעולם הזה לתקן אותו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ' עמוד א'

שני המאורות הגדולים - הכונה להעולם העליון והעולם התחתון

"וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים וְגו'", ויעש - היינו החוזק והתיקון שלהם כראוי, את שני המאורות הגדולים, בתחלה היו בחבור אחד שני המאורות, שניהם יחד עלו בגדלות אחת, לא נתישבה הלבנה אצל השמש, אמר לו הקדוש ברוך הוא לכי ומיעטי את עצמך^[ל], ומאז אין לה אור מלבד השמש, שבתחלה ישבו כאחד במשקל אחד, אחר כך מיעטה עצמה בכל אותן מדרגות שלה, אף על פי שהיא הראש עליהם.

זיו הזוהר הזוהר הקדוש

כח. היינו כוכבי דשביט שנוכר בגמרא ונקרא "קאמעט". כט. היינו מה שנקרא "שטאהל" והוא השחזה יפה. ל. ירצה לתרץ בזה שבתחילה ברזל היותר קשה ונעשה ממורט ומתנוצץ על ידי

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ז עמוד ב'

אמרו הקדמונים - שיהיה אדם זנב לאריות ולא ראש לשועלים

עוד למדנו: "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים" - זה העולם העליון ועולם התחתון, אחד בחינת זכר ואחד בחי' נקבה^[א], וכל זמן שזכר ונקבה נזכרים ביחד, שניהם נקראים בלשון זכר, ובשביל שעולם העליון נקרא גדול, לכן עולם התחתון שמתחבר עמו בכלל גם כן נקרא גדול, כיון שנפרשו זה מזה, נזכרים בפרט כל אחד ואחד כראוי לו, זה נקרא מאור הקטון^[ב] ולפיכך אמרו הקדמונים, שיהיה אדם זנב לאריות, ולא ראש לשועלים, שכאשר נמצא בין אריות נקרא הכל בכלל האריות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף רנ"ו עמוד ב'

אומות העולם עושים חשבון השנה לשמש וישראל - ללבנה

"וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם", אמר רבי יוסי: כתוב (תהלים ק"ד): "עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים וגו'", עשה ירח בשביל לקדש בו ראשי חדשים וראשי שנים, זה שכתוב: "וְהָיָה לְאוֹתוֹת", אלה שבתות, שכתוב כי אות הוא, ולמועדים אלה ימים טובים, ולימים אלה ראשי חדשים, ולשנים אלה ראשי שנים, שיהיו אומות העולם עושים חשבון לשמש וישראל ללבנה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ד עמוד א'

סוד הפסוק ישרצו המים וכו'

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וגו'", אמר רבי אלעזר: אלו מים התחתונים השורצים מינים כדמיון שלמעלה, אלו עליונים ואלו תחתונים. רבי חייא אמר: העליונים הוציאו נפש חיה, ומה היא, זו נפש אדם הראשון, כמו שכתוב (בראשית פרק א'): "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ", אלו שלוחים העליונים שנתגלים לאנשים בדמות איש, כן נשמע שכתוב יעופף על הארץ^[א], לפי שיש אחרים שאין נתגלים, אלא שהם ברוח ממש כפי השגת האנשים^[ב] ולפיכך לא כתוב בהם למינהו, כאותן אחרים שכתוב בהם ואת כל עוף כנף למינהו, לפי שאלו אין נשתנים ממינם לעולם, כאותן אחרים שלא כתוב בהם למינהו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

ועוף יעופף על הארץ - מרמז למלאכים

רבי שמעון אמר: "וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ", יעוף צריך לומר, מהו יעופף, אלא סוד הוא, ועוף זה מיכאל, שכתוב (ישעיה ו'): "וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים". יעופף זה גבריאל, שכתוב

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

נקראים שניהם גדולים ואחר כך נקרא אחד קטון. לא. כל עולם וספירה המשפיע נקרא בבחינת זכר וכל עולם וספירה המקבל נקרא בבחינת נקבה, כדמיון השמש והלבנה שהשמש משפיע אור להאיר את הלבנה לכן השמש הוא בחינת זכר והלבנה בחינת נקבה. לב. ולפי זה יתורץ גם כן מה שבתחלה נקראים שניהם בפסוק גדולים ואחר כך נקרא אחד קטון. לג. כי לשון עפיפה מציינו אצל מלאכים כמובא לקמן. לד. אלה המלאכים הם שכליים והם מושגים לאנשים כפי מדרגת

(דניאל ט'): "וְהָאִישׁ גְּבִרְיָאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּחִזּוֹן בְּתַחֲלָה מֵעַף בֵּיעָף" על הארץ, שבכחו נרפאת הארץ ומתקיים האדם עליה, והוא רופא לכל חיל הארץ". על פני רקיע השמים, זה אוריאל, והכל נרמז בפסוק, ולפיכך כתוב אחר כך: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים", ואמר רבי אלעזר: אלו הם שבעים שרים גדולים שעל שבעים אומות, ובשביל זה נבראו כולם להיות שולטים על הארץ. "וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמַשְׁתָּ", אלו הם ישראל, שהם בודאי הנפש של חיה ההיא^[לח] ונקראים גוי אחד בארץ, אשר שרצו המים למיניהם, שהם עוסקים בתורה^[לז]. "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ" אלו הצדיקים שבהם^[לז] ולפיכך ישראל הם נפש חיה. דבר אחר: "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ", אלו הם שלוחי העולם^[לח]. רבי אבא אמר: נפש חיה הם ישראל, לפי שנקראים בניו להקדוש ברוך הוא ונשמותיהם הקדושות מהקדוש ברוך הוא באות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ד עמוד ב'

בריאת התנינים הגדולים

רבי שמעון אמר: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים" הוא סוד, זה לויתן ובת זוגו, תנינים כתוב חסר, שהרג הנקבה והטמינה הקדוש ברוך הוא לצדיקים. רבי יוסי אמר: "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ", כמו שכתוב (קהלת י'): "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפָיִם יַגִּיד דְּבָרָו"^[טז], וכולם משש כנפים, ואין נשתנים לעולם, ולפיכך כתוב למינהו, מה למינהו, להמינים שלמעלה, והם פורחים ועפים העולם בו' עפיפות, ורואים מעשה האנשים ומודיעים אותם למעלה, ועל זה כתוב (שם): "גַּם בְּמַדְעָה מְלַךְ אֵל תִּקְלָל וּגוֹ", כי עוף השמים וליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר.

זיו הזוהר

השמימה, וגם תורתם ותפלתם פורחות השמימה בכח התרין גרפין של יראה ואהבה. לח. היינו המלאכים שנשלחים לזה העולם כפי גזירת השמים. לט. עוף השמים ובעל כנפיים היינו מלאכי מעלה שבשמים.

לה. נפשות ישראל דקדושה נובעות ממקור השכינה הקדושה שנקראת חיה ועליה אמרו חיה אחת יש ברקיע וכו' כידוע. לו. התורה נמשלה למים כדכתיב הוי כל צמא לכו למים. לז. צדיקים נמשלו לעוף כנף על שיש בכחם לעוף

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

עברו מעל מאה שנה
טהגה"צ הפקקל האלקי
רבי יודל רוזננבערג
זצוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים ולילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערוך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפריטיות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר הפזובים גם
לפי הפשט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולהוציא לאור פריטיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המושפעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדרך היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד סלף ישראל חי וקים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

פלופר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שייבאו מטיח בן דוד
במהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנים
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א